

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १०६७ - घ

Title ब्रह्मस्तुतिः हरिमडे स्तोत्रम्

Author श्रीशंकराचार्यः

Extent ५ Age

Subject वेदान्तशास्त्रम् . सम्पूर्णम्

नं० १०६७-घ

क वृक्षस्तुतिः } पत्रम् ११ (सम्पूर्णम्)
(भक्तिशास्त्रम्)
ख हरिमीडे स्तोत्रम् } पत्राणि ४ (सम्पूर्णम्)
पत्राणि ५ (सम्पूर्णम्)

नं० १० १७-घ

कर्ता शंकराचार्यः

पोभवहारीयोगाभ्यासैर्भोवितचे
 तः सहचारी ॥५॥ त्वामाद्यंतं लोक
 तृतीनां परमीशं लोकानाम्तो लौ
 किकमानैरधिगम्यं । भक्तिभद्रा
 भावसमेतैर्भजनीयं वंदे रामं सुंद
 रमिंदीवरनीलं ॥५॥ कोवाशानं
 त्वामितिमानंगतमानं मानास्त्वा
 त्तोमाधवशक्तो मुनिमान्यं । वंदार
 ण्ये वंदितवंदारिक वंदं वंदे रामं भ
 वमुखवंधं सुखकंदं ॥६॥ नानाशा
 स्त्रैर्वैदकदंबैर्प्रतिपाद्यं नित्यानं
 दं निर्विषयज्ञानमनाद्यं । मत्सेवा
 र्थमानुषभावं प्रतिपन्नं वंदे रामं
 मर्कतवर्णं मथुरेवं ॥७॥ अद्भुत
 क्तोयः पठतीमं स्तवमाद्यं ब्राह्म्यं ब्र
 ह्मज्ञानविधानं मुनिमत्यै ॥ रामं

ॐ वंदे रामं विष्णुं शेषास्थितिहेतुं त्वाम
 ध्यात्मा ग्यानं भिरंतरहृदि भाव्यं । हे
 या हे यद्वंद्विहीनं परमैकं वंदे रामं
 स्तनकिरीटं रविभासं ॥ १ ॥ माया
 तीतं माधवमाध्वं जगदाधं माना
 तीतं मोहविनाशं मुनिबंधं । योगी
 ध्येयं योगविधानं परिपूर्णं वंदे
 रामं रंजितलोकं रमणीयं ॥ २ ॥
 भावाभावप्रत्ययहीनं भवमुख्यं
 भोगाशक्तैरर्चितपादं बुजयुग्मं
 नित्यं शुद्धबुद्धमनंतं प्रणवाख्यं
 वंदे रामं वीरमशेषासुरदायं । ३ ॥
 त्वं मे नाथो नाथितकार्यो खिल
 कारी मानातीतो माधवरूपो खिल
 लब्धो रोगभक्त्या गम्याभावतस्तु

सत्तामात्रं सर्वं हृदि स्वं हृदि
 ॥ १ ॥

नंदोनंतगुणोयोगुणधाम्मा॥३॥अव्यक्तो
व्यस्तसमस्तःसदसद्यस्त०३॥यस्मादन्य
न्नाप्यपिनैवंपरमार्थं॥दृश्यादन्यो॥अनि
र्विषयज्ञानमयत्वात्॥ज्ञातज्ञानक्षेयवि
हीनोपिसदाज्ञस्तं०४॥आचार्येभ्योऽर्क
सुसूक्ष्माच्युततत्त्वा॥वैराग्येणाभ्यासव
त्काश्चैवदृष्टिभ्या॥भक्त्येकाग्रध्यानपरा
यंविदुरीशंतं०५॥प्राणानायभ्यामिति
चित्तंहृदिस्थं॥नान्यत्सत्त्वात्तत्पुनरत्रै
वविलाप्यंक्षीणचित्तेभाट्टशिरस्मीति
विदुर्यंतं०६॥यंब्रह्माख्यंदेवमनन्यंपरि
पूर्णं॥हृत्स्थंभक्त्यैर्लभ्यमजंस्सूक्ष्ममतर्क्यं॥
ध्यात्वात्मस्थंब्रह्मविदोयंविदुरीशंतं०७॥
मात्रातीतंस्वात्मविकाशात्मविबोधं॥क्षे
यातीतंज्ञानमयंहृद्युपलभ्यं॥भावग्राह्या
नंदमनन्यंचविदुर्यंतं०८॥यद्यद्वैद्यंवल्लु
सतत्त्वंविषयाख्याततद्रूपेवेतिविदित्वा
तदहं॥॥ध्यायंयैवंपरमं॥॥सुन
यो जंतं०९॥॥

श्यामं कामितिकौमं प्रदमी शं ध्या
त्वा ध्याता पातक जालैर्विगत स्यात्
॥८॥ इति श्रीमध्यामरा माय एव
स्तुतिसमाप्तं ॥ शुभं भवतु ॥ ॥

+ प्राणापानोनिश्चयबुध्याहृदिरुद्धा
धित्वासर्वसंशयबंधाविषयो घा
नू। पश्यंती संयंगतिमोहायति य
स्त्वबंदे रामं रत्नकिरीटं रविभासं र

श्रीगणेशाय नमः। ॐ स्तोष्ये भक्त्या वि
ष्णुमनादिं जगदादिं। यस्मिन्नेतत्संस्तु
तिचक्रं भ्रमतीत्यं। यस्मिन्दृष्टे नश्यति
तत्संस्तुतिचक्रं। तं संसारध्वातविनाशं
हरिमीडे। १। यस्यैकांशादित्यमशेषं ज
गदेतत्। प्रादुर्भूतं येन पि नृदं पुनरित्थं।
येन व्याप्तं येन विबुधं सुखदुःखे सं २॥
सर्वज्ञो यो मया हे सर्वः सकलामाप्स्यो

दृष्ट्वा स्वप्नेथापि सुषुप्तौ सुखनिद्रां। इत्या
 त्मानं वीक्ष्य मुदा स्तेचतुरीयं तं०१६। पश्य
 नृभुङ्क्षोऽप्यक्षर एको गुणभेदान्। नानाका
 रान् स्फोटिकवद्वातिविचित्रः। भिन्नः स्थि
 ३ न्नभ्यायमजः कर्मफलैर्यस्तं०१७। ब्रह्मा
 विष्णु रूद्र हुताशौरविचंद्रा। विंद्रो वायु
 र्यज्ञ इतीत्यं परिकल्प्य। एकं संतं यंबहुधा
 हुर्मतिभेदास्तं०१८। सत्यं ज्ञानं भुङ्क्षु मनंतं
 व्यतिरिक्तं। शांतं गूढं निष्कलमानंदमनं
 न्यं। इत्याहोदोयं वरुणो। सो भृगवे जंतं०१९
 को ज्ञाने तान्यं चरसादीनतिहाय। ब्रह्मास्मी
 ति स्वात्मनि निश्चित्य दृशि स्थः। पित्रादि
 ष्टो वेद भृगुर्यं यजुरं ते तं०२०। येनाविष्टो
 यस्य च शक्त्या यदधीनः। क्षेत्रज्ञो यं का
 रयिता जंतुषु कर्तुः। कर्ता भोक्ता त्मात्र
 हि चिच्छक्तिरधि रूढस्तं०२१। सृष्ट्वा स
 र्वं स्वात्मतयेवैत्यमतर्क्य। व्याप्या प्रोतः

यद्यदेद्यंतत्तदहं नेति विहाय स्वात्मज्योति
 शी नमया नंदमवाप्या तस्मिन्तस्मीत्यात्म
 विद्योयं विदुरीशं तं ०१०॥ हित्वा हित्वा दृश्यम्
 शेषं सविकल्पं । मत्वा शिष्टं भादृशिमात्रं ग
 जनाभं । त्यक्त्वा देहं यं प्रविशंत्य व्युत्तभक्ता
 स्तं ०११॥ सर्वत्रास्ते सर्वशरीरीन च सर्वैः ।
 सर्वे वेद्ये वेहनयं वेत्ति हे सर्वैः । सर्वत्रांतर्या
 मितयेत्थं यमयना स्तं ०१२॥ सर्वे दृष्ट्वा स्वा
 त्मनि युक्त्या जगदेतत् । दृष्ट्वा त्मानं चैव म
 जं सर्वजनेषु । सर्वात्मैकोस्मीति विदुर्यं ज
 नहं तस्थं तं ०१३॥ सर्वत्रैकः पश्यति जि
 घ्रत्यथ भुंक्ते । स्पृष्ट्वा श्रोता बुध्यति चेत्या
 हरि मं सं । साक्षी चास्ते कर्तृषु पश्यन्निति
 चान्ये तं ०१४॥ पश्यन् शृण्वन् न विजान
 न्मयन् सन् । जिघ्रन्निभ्रद्देहमिमं जी
 वन्त्येत्थं । इत्यात्मानं यं विदुरीशं विषय
 स्तं तं ०१५॥ जाजहृष्ट्वा स्थूलमासार्थानथ
 मायां

एकीकृत्यानेकशरीरस्थमिमंशं। यं वि
 ज्ञायेहैवस एवाशुभवन्ति। यस्मिन्हीना
 नेहपुनर्जन्मलभन्ते तं०२९। इदं कल्पं य
 धमधुब्राह्मणवाक्यैः। कल्पाशक्रोपा
 सनमासाद्यविभूत्या। योसौसोहंसोस्य
 हमेवेतिविदुर्यंत०३०। योयंदेहेचेष्टवि
 तांतःकरणस्थः। सूर्यचासोतापयितासा
 स्यहमेव। इत्यात्मैकोपासनमायंविदु
 रीशंतं०३१। विज्ञानांशोयस्यसतःश
 त्त्यधिरूढो। बुद्धिर्बुद्ध्यत्यत्रवर्हिबोध्य
 पदार्थान्। नैवांतस्थंबुद्ध्यतियंबोधमि
 तारंतं०३२। कोयंदेहेदेवइतिस्थसुवि
 चार्य। ज्ञाताश्रोतानंदयिताचैसहिदेवः।
 इत्यालोच्यज्ञांशदूहास्मीतिविदुर्यंतं०३३
 कोवाद्यन्यादात्मनिनस्यास्यमेव। धै
 वानंदःप्राणितिचापानितिचेति। इत्य
 स्तित्वंयत्तुपपत्त्याश्रुतिरेषांतं०३४।
 प्राणोवाहंवाक्श्रवणादीनिमनोवा।
 बुद्धिर्वाहंमस्तुताहोपिसमस्तः॥१२

कृत्स्नमिदं सृष्टं मे शेषं । सत्यं चेच्छा भूत्पर
 मात्मा सय एक सं० २२ । वेदांतैश्चो ध्यामि
 कशास्त्रैः च पुराणैः । शास्त्रे चान्येः सात्वत
 तंत्रैश्च यमीशं । दृष्ट्वा थांतचेतसि बुद्ध्या वि
 विश्रयंतं० २३ । श्रद्धा भक्ति ध्यान समाधौ
 र्यतमानैः । ज्ञातुं शक्नो देव इहैवाश्रय ईशः ।
 दुर्विज्ञे यो जन्म शतैश्चापि विना ते सं० २४ ।
 यस्यातर्क्यं स्वात्मविभूते परमार्थं । सर्वं स्व
 ल्वित्यत्र निरुक्तं श्रुतिविद्धिः । तज्ज्ञादित्वाद
 व्यतिरंगा भवमभिन्नं तं० २५ । दृष्ट्वा गीतास्य
 क्षरतत्वं विधिना ज्ञं । भक्त्या गुर्व्या लभ्यते
 दि स्थं दृशि मात्रं । ध्यात्वा तस्मिन्नस्य हृदि
 त्यत्र विदुर्यंतं० २६ । क्षेत्रज्ञत्वं प्राप्य विभुः पं
 चभुर्वैर्यो भुंक्ते जसं भोग्य पदाथान् प्रकृ
 तिस्तः । क्षेत्रे क्षेत्रे प्रसिंदुवदको बहुधा स्ते
 तं० २७ । मुक्ता लोका व्यासवचांस्यत्र हि
 लभ्यः । क्षेत्रक्षेत्रज्ञांतरविद्धिः पुरुषारम्भः
 यो हं सो सोऽस्य हं मवात विदुर्यंतं० २८ ।

इत्यालोच्यज्ञानिरहास्मीति विदुर्यंतं०
 ३५। नाहं प्राणो नैव शरीरं न मनो नाहं ना
 हं बुद्धिर्नाहं महंकारधियो च। योत्रज्ञा
 शः सोऽस्य ह मेवेति विदुर्यंतं० ३६। सत्ता
 मात्रं केवलं केवलं विज्ञानमजं सत्। स
 क्षमं नित्यं तत्त्वमसीत्यात्मसुताय। साम्ना
 मते प्राह पितायं विभुमाद्यंतं० ३७। मूर्त्ता
 मूर्ते पूर्वमपोऽद्याथ समाधौ। दृश्यं सर्वं
 ५ नेति च नेतीति विहाय। चैतन्योऽशेषा
 त्मनि संतं च विदुर्यंतं० ३८। अतं प्रोतं यत्र
 च सर्वं गगनांतं। यो स्थूलानल्वादिषु सि
 द्धोक्षरसंज्ञः। ज्ञाता तो न्येनेत्युपलभ्यो न
 च वेद्यस्तं० ३९। तावत्सर्वं सत्यमिवाभा
 तियदेत। अवात्सोऽस्मीत्यात्मनियोऽज्ञो
 न हि दृष्टः। दृष्टे तस्मिन् सर्वमसत्यं भवती
 दंतं० ४०। रागा मुक्तं लोहयुतं हेमयथाग्ने
 दग्ध्वात्मानं ज्ञं परिशिष्टं च विदुर्यंतं० ४१
 योगाष्टांगैरुज्ज्वलितज्ञानमयाग्नेः॥

यं विश्वानज्योतिषमाद्यं सुविभातं । हृद्य
 केन्द्रं ज्योत्स्नाकसमीप्यंतडिदमं । भक्तगारा
 ध्ये हैव विशात्मनिसंतं । तं ०४२॥ पाया
 दूक्तं स्वात्मनिसंतं पुरुषं । यो भक्त्या स्तो
 तीत्यांगिरि संविष्टुरिमं मां । इत्यात्मानं
 स्वात्मनिसंहत्य सदैकस्तं ०४३॥ इत्थं
 स्तोत्रं भक्तजनैर्द्वयं भवभीति । ध्याता की
 र्त्तं भगवत्पादीयमिदं यः । विष्णोर्लोकं
 पठति श्रुत्योतिव्रजति शो । ज्ञानं ज्ञेयं
 स्वात्मनि चाप्नोति मनुष्यः ॥ ४४॥ इ
 ति श्रीमच्छंकराचार्यविरचितं हरि
 मीडे स्तोत्रं संपूर्णं ॥ शुभं भवतु ॥ राम